

Skytte: Jeg skal med det samme sige, at mit parti kan tilslutte sig forlængelsen af den lovgivning, vi her behandler.

Hvad angår de ændringer, der er foreslået, er det nok rimeligt at forhøje visse hidtidige beløb. Om de skal forhøjes netop til de beløb, der er foreslået, vil der være lejlighed til nærmere at drøfte i et udvalg. Vi anser det for i høj grad ønskeligt, om vi kunne oparbejde nye markeder, ikke mindst markeder, som betaler med dollar, og derfor kan vi godt give tilslutning til bevillingen til oprettelse af et markedsanalyseinstitut som her foreslået. Jeg udtaler, ligesom den højtærede handelsminister gjorde i fremsættelsestalen, det håb, at det må lykkes at få de private erhverv til at oprette dette institut.

Derimod må vi forbeholde os vor stilling til spørgsmålet om øget garanti for eksporttilgodehavender, men også derom kan vi jo forhandle i udvalget.

Det ser efter bilagene at dømmen ikke ud til, at denne lov bruges så forfærdelig meget, og det er beklageligt, at det ikke er tilfældet. Det skyldes sikkert mange forskellige årsager, som jeg ikke her skal komme ind på. Jeg vil gerne udtale håbet om, at det af mit parti forelagte lovforslag om udlån til håndværk og mindre industri inden længe må blive gennemført. En sådan lov vil efter min mening betyde en virkelig effektiv støtte til fremme af produktionen indenfor håndværk og industri — efter min mening en langt betydeligere støtte end gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Vi stiller os altså velvilligt til forlængelsen af loven og skal gerne medvirke til en velvillig udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag.

Johannes Jensen: Det første, der efter min mening bør indvendes mod dette lovforslag, er selve betegnelsen. Jeg mener, at lovforslaget retteligt burde hedde: forslag til lov om fremme af særinteresser. Lovforslaget går i korthed ud på, at nogle enkelte skal have en chance, medens de mange, d. v. s. staten og skatteborgerne, skal tage risikoen.

Lovforslaget vil, om det bliver ophøjet til lov, betyde et skridt længere frem mod socialiseringen. Det er ellers ikke så længe siden partierne havde deres tilhængere til

mønstring. Det forekommer os, at der absolut ikke er nogen stigende tiltro til statens muligheder for at fremme erhvervenes interesser. Vi føler os altså bedst i pagt med folkets vilje, om jeg så må sige, når vi nægter dette lovforslag vor tilslutning.

Retsforbundets praktiske politik, vor stilling til de forskellige lovforslag vil altid være ledet af vor ubetingede tro på erhvervsfriheden og det personlige økonomiske ansvar som grundlæggende forudsætninger for alle økonomiske og sociale fremskridt. Man baner vej for den rene kommunisme ved statens indblanding i alt. Vi føler ikke, at der er nogen som helst grund til at forlænge en sådan lov. Danmarks geografiske beliggenhed, vore muligheder for at blive en rig industri-, søfarts- og handelsnation overgår i så høj grad en række fremskredne lande, at vi ikke er det mindste betænkelige ved at lade erhvervene arbejde uden statens beskyttelse, tilskud og såkaldte garantier. Vi finder her atter en lejlighed til at fastslå den kendsgerning, at staten som sådan intet har at hjælpe med. Hvad der gives til nogle enkelte, skal uvægerligt tages fra de mange. Når pengene tages fra erhvervene gennem skatter, stækkes mulighederne for opsparring og investering. Hvis lovforslaget ophøjes til lov, kan det godt bevirke, at der forekommer fejlinvesteringer til skade for samfundet.

Jeg ønsker endelig at tilføje, at alle skatter og tvangsforanstaltninger — og en lov som den foreliggende kan ikke gennemføres, uden at den kommer til at stride mod andre erhvervs interesser, som ikke har nogen fordel af den — i sidste og afgørende instans kommer til at hvile som en byrde på den del af befolkningen, der ingen muligheder har for at vælte byrderne fra sig. Hvis vi vil fremme danske erhvervsinteresser, kan det kun ske ved, at vi her i tinget bliver enige om at bane vej for en monopolforhindrende lovgivning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): De guldkorn, der faldt i den ærede sidste ordførers tale, tror jeg jeg vil lade ligge. Derimod vil jeg meget gerne have lov til at takke de ærede andre ordførere og gøre nogle enkelte bemærkninger til det, der er blevet fremført.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde